

VARPELIS

LINKUVOS GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS | 2024 Gegužė | Nr. 143 | Leidžiamas nuo 2000 m.

Paskutinis skambutis...

Vienintelis, j nieką nepanašus...

Ir toks girdėtas...

Jau 100-ąjį kartą...

Mieli Abiturientai,

Gyvenimas, sužavėtas 35 jaunuolių veržlumo ir nustebintas troškimų, atveria savuosius vartus į kitą etapą, paženklinant ne tik savarankiškumo ir laisvės, bet ir atsakomybės, pareigos ir daugybės klausimų... Tai Jūsų gyvenimo etapas – būtinas ir neišvengiamas tarp teisės ir pareigos, tarp laisvės ir atsakomybės. Tiesa, be skambučių, pamokų, kontrolinių, bet dar reiklesnis – jis daugkart paprašys (kartais ir pareikalaus!) drąsos, tiesos, žinojimo, išminties, atjautos, švelnumo, saiko... Ir svarbiausia – neatidėliojant, įsiklausant, veikiant, atsidėkojant... Vieniems ir kartu, suklupus ir atsitiesiant, gudriai ir išmintingai. Tarp aš ir mes, tarp man ir mums...

Labiausiai norisi tikėti, kad naujajame gyvenimo etape nebūsime per daug užsiėmę ir rasite laiko pasakyti: „Sveiki“, „Aš esu laimingas“, „Man labai gaila“, „Aš galiu Tau padėti“, „Aš galiu tai padaryti“, „Dėkoju“, „Prašau“, „Viskas gerai, eime...“ Rasite laiko kitam ir sau. Rasite laiko brandžių atsakymų paieškai, kad prietumėte prie vienintelės gyvenimo tiesos, kuri yra apie meilę, nes meilės galia ne tik kurianti, bet ir gydanti...

Tad atverkite širdis, kupinas veržlumo ir dėkingumo, gyvenimui, kuris jau laukia Jūsų už gimnazijos durų...

Direktorė Daiva

SĖKMINGO SKRYDŽIO!

Brangūs mano auklėtiniai,

gimnazijoje vėl Paskutinis skambutis – šį kartą šimtasis, jubiliejinis, šį kartą Jums – dviem šaunioms klasėms! Su viena bendravau aštuonerius metus, kurie su Jumis prabėgo tarsi trumpametražis kino filmas! Jame nutiko visko: į atmintį įsirėžė linksmi ir smagūs kalėdiniai žiburėliai ir įvairios šventės, varžybos, kelionės į Vilnių ir Kauną, Pasvalį ir Panevėžį, Šiaulius ir Bubių, Raubonis... Su kai kuriais keliavome ir į Švediją, Estiją. O mūsų žygiai: nemiegotos naktys, laužo šviesoje šoktas valsas, žaistos slėpynės ar pasakotos šiurpios istorijos! Su kita klase drauge buvome tik dvejus metus, bet pačius brandžiausius, atsakingiausius. Dėkoju Jums už šiltą bendravimą ir bendradarbiavimą, gerą, ramų, tvirtą ir šiltą žodį, už atvirumą ir nuoširdumą, rytinius „labas rytas“, su šypsena ištartus kasdienius „laba diena“ ir svarbiausia – už pasitikėjimą ir draugystę.

Mielieji, dabar patys gražiausi jaunystės metai Jūsų gyvenime, bet kartu neramiausi, pavojingiausi. Kiek čia kelių kelelių ir mažų vingrių takų! Nepaklyskit tarp jų, suraskit tikrąjį, savąjį kelią, kuriuo drąsiai žengtumėt nebijodami pavojų ir negandų. Linkiu, kad būtumėte tikri savo gyvenimo šeimininkai, drąsiai reikštumėte mintis, ryžtingai įgyvendintumėte savo tikslus, būtumėte geru pavyzdžiu. O juk iš tiesų svarbiausia, kad jūs būtumėt tiesiog laimingi! Laimingi sutikę gerą draugą, laimingi dirbdami mėgstamą darbą, laimingi gyvendami... Linkiu, kad Jūsų akys žibėtų net ir dėl mažmožių! Stenkitės surasti tai, kas stebintų ir teiktų džiaugsmo. Niekas kitas juk laimės nesukurs – tik patys. Užkrėskite aplinkinius džiaugsmu, būkite nuoširdūs ir mėgaukitės gyvenimu.

Baigsiu Rohno žodžiais: „Nenorėk, kad būtų lengviau, norėk, kad tu būtum geresnis. Nenorėk mažiau problemų, norėk turėti daugiau įgūdžių. Nenorėk mažiau iššūkių, norėk daugiau išminties“.

Jus mylinti auklėtoja Reda

Prisiminimai iš mokyklos gyvenimo...

Adrija: Manau, linksmiausias prisiminimas – klasės pabėgimas iš pamokos, kai buvo puikus oras. Tada visi susirinko pasišnekučiuoti ir linksmiai praleisti laiką. Pradėjome šaudytis su vandeniniais šautuvais ir vienas kita gaudyti, galų gale vienas iš klasiokų pargriuvo ir nusivoliojo nuo kalno.

Kamilė: Įdomiausios akimirkos mokykloje susijusios su paskutine mokslo metų savaite. Jos leisdavo atsitraukti nuo pamokų ir įgyti naujų patirčių.

Akvilė: Kažkada perskaičiau nežinomo autoriaus žodžius : „Geriausi mokytojai moko iš širdies, ne iš knygos.“ Esu be galo laiminga ir dėkinga likimui, kad tokius Mokytojus sutikau Linkuvos gimnazijoje. Nors čia praleidau tik dvejus metus, bet Linkuvos gimnazija man tapo sava, tokia pat sava, kaip Balsių pagrindinė mokykla. Man kiekvieną dieną buvo gera čia eiti, nes žinojau, jog sutiksiu besišypsančius veidus, nes žinojau, kad visada yra su kuo pakalbėti, nes žinojau, kad bet kada galiu užėti pas auklėtoją Redą, pavaduotojas Vitą ir Violetą, nes čia sutikau Mokytojus, kurie visada bus mano gyvenimo dalis.

Rosita: Mano įsimintiniausias ir smagiausias įvykis buvo pradinėje klasėje, kai žiemą čiuoždavom nuo kalniuko. :)

Justina: Ilgai prisiminsiu, kaip per chemijos pamoką gaminome ir sprogdinome vandenilį. Tai buvo vienas įdomiausių atliktų bandymų.

Marija: Gražiausi prisiminimai susiję su tradiciniu spektakliu. Ilgai prisiminsiu visas išgyventas emocijas.

Mantas B. : Niekada nepamiršiu nuotykių, patirtų su klasiokais, sporto būrelių, išdaigų, kurias krėčiau būdamas paauglys.

Karilė: Mano įsimintiniausias įvykis mokykloje buvo diena be kuprinių, kai visi vaikai knygas nešėsi ne kurpinėje, o šiukšlių dėžėje, lagamine, maiše.

Eimantas: Įsimintiniausi – kalėdiniai žiburėliai.

Armandas: Labiausiai įsimintini įvykiai buvo patirti su klasiokais (ekskursijos, renginiai, šimtadienis). Įsiminė ir pamokos, per kurias būta daug geros ir pozityvios energijos iš mokytojų. Nepakartojami ketvirtadieniai su krepšiniu po 7 pamokų.

Paulina: Tuos metus, praleistus mokykloje, drąsiai galiu vadinti tobulėjimo metais ir keliu, vedančiu gilesnio savęs pažinimo ir aplinkinių emocijų supratimo link. Mokyklos langas yra gana mažas, bet pro jį matomas didelis pasaulis, kupinas atjautos, tolerancijos bei meilės. Mokykla daro žmogų geresnį vien todėl, kad atveria tą langą ir jauną žmogų kviečia tapti Žmogumi, tobulinančiu tiek savąjį „aš“, tiek ir aplinkinį pasaulį. Mokykloje nuo pat pradinių klasių yra auginamas gėrio augalėlis. Įsimintiniausio išpūdžio neturiu, tačiau pradėjus lankyti mokyklą greitai atsirado pareiga paguosti klasės draugą, kuriam nepasisekė ir kuris gavo mažesnę pažymį nei aš. Iš tikrųjų visi mes bent truputį mylime mokyklą.

Man patinka mokykla: mėgstu žiūrėti, kaip rytais visi renkasi, kaip kabina striukes rūbinėje, kaip sveikinasi su draugais ar bendraklasiais, kaip atbėga pavėlavę. Bendraklasiai - draugiški, linksmi, kūrybingi. Tai žmonės, kuriais aš galiu pasitikėti. Mus moko gerai išmanantys savo darbą, mylintys vaikus mokytojai. Jų dėka mes augame dori, sąžiningi, išradingi. Man patinka ir pertraukos: bėgiojantys pradinukai, šurmulyš koridoriuose, atokvėpio minutės. Kaip smagu po keturių pamokų lėkti į valgyklą, viliojančią savo kvapais. Gardžios lyg mamos keptos bandelės greit „užmuša“ alkį. Mokykloje daug veidų pasikeitę – išėjo daug mylimų mokytojų ir draugų. Man čia, kur prabėgo vaikystė ir paauglystė, paskutiniai metai, dar baisiau – paskutinis mėnuo. Draugų, šviesių koridorių, niekada nesikeičiančių mūsų klasių ir tų aprašytų suolų aš niekada nepamiršiu.

Aurimas: Vienas linksmiausių atsiminimų iš penktos klasės, kai tik pradėjau mokytis Linkuvos gimnazijoje. Kadangi buvau naujokas, ne visada prisimindavau kabinetų buvimo vietą, tekdavo kelias minutes užgaišti ieškant kabineto arba klasiokų.

Darius: Įsimintiniausios pamokos vykstančios mokslo metų gale, kai vyksta neformalaus ugdymo pamokos: einam į lauką, gauname įvairias užduotis. Vyresnėse klasėse to nebūna, tačiau žemesnėse klasėse labai smagu.

Kotryna: Mano įsimintiniausias įvykis mokykloje, kurį geriausiai prisimenu, kai per pamoką klasėje bėgiojo pelė

Estrėja: Ilgai atsiminsiu įvairias ekskursijas, kalėdinius karnavalus, kai laiką leisdavome kartu.

Nedas: Vienas smagus prisiminimas iš mokyklos dienų yra mokyklos sporto diena. Visi mokiniai susirinkdavo į sporto salę ar lauko aikštėlę, kad varžytųsi įvairiose sportinėse rungtynėse. Tai puikus būdas skatinti sveiką gyvenseną, komandinį darbą ir tiesiog linksmai leisti laiką su draugais.

Luka: Linksmas prisiminimas iš 9 klasės, kai Artas paprašė nuskusti plaukus nuo galvos. Po pamokų nuėjome į istorijas kabinetą, o galiausiai baigėme plaukus kirpti rusų kabinete.

Mantas C.: Man labiausiai patiko būti mokytoju ir mokyti pradinukus informacinių technologijų. Man toks potyris kėlė juoką, džiaugsmą ir laimę, nes galėjau save išbandyti ir pasimatuoti mokytojo kėdę. Susikalbėti ir vesti pamoką buvo be galo sunku, ypač kai vaikučius reikėjo nuolat tildyti. Bet atėjo klasė, kuri buvo tyli ir nereikėjo raminti. Maniau, kad bus lengviau dėstyti, bet klydau. Man buvo be galo sunku kalbėti iš baimės, kad visi klausosi ir kad nesuklyščiau. Man ši patirtis tikrai buvo įdomi, pamokai ruošiausi visą savaitę. Laimingas esu, kad viskas sklandžiai praėjo ir visi buvo laimingi.

Austėja J.: Mano mieliausias prisiminimas mokykloje - kai likus savaitei iki vasaros atostogų su mokytoja N. Vengraitiene

piešėme kreidelėmis mokyklos kieme:)

Andridas: Ėjau koridoriu. Pribėgo penki vaikiukai ir pasisveikino su manimi, nes per mokytojų dieną vedžiau jiems pamoką. Buvo labai keista, nes galvojau, kad jie mane pamiršo. Vadinasi, buvau geras mokytojas!

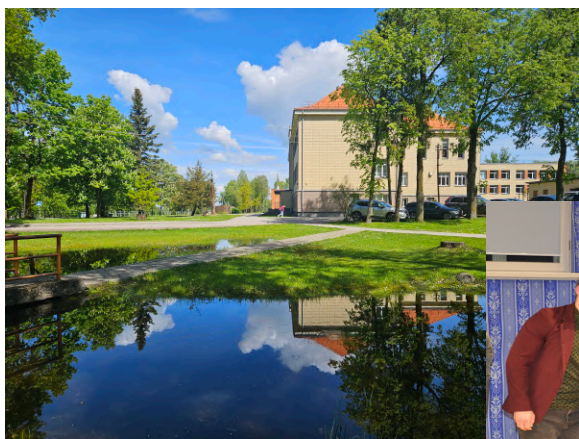
Užaugote, subrendote, išeinate...
VISKAS BUS GERAI!

Laimei nereikia priežasties

Nedrąšiais, droviais žingsneliais su sunkiais lagaminais atkeliauja pas mus vėl lauktoji vasarėlė. Lagaminuose ji atneša kančiausiai išlauktus, meiliausiai žandus glostančius saulės spindulius, kurių jaukumo ir švelnumo neiškeistume į nieką. Kažkurioje lagamino kišenėje yra skylė- galbūt iš jos ir krenta tas paslaptingas, atrodo, iš niekur atsirandantis sielos lengvumas, dėl kurio užmirštame visas negandas. Kartu su vasara atskrieja ir debesys - ne paniurę, bet lengvučiai, žaismingais lietaus lašais atgaivinantys visą žalumą, kurios buvome pasiilgę ir maži, ir dideli. Debesims padeda ir šiltas vėjas : išliūkina į mūsų širdis ir stumia mus laukan stebėti, pajusti, pamilti ir atgimti. Kad ir kokie skirtingi būtume, besiskleidžianti gamta visada sužadina mūsų jausmus. Vienam - tai nauja pradžia, o kitam - savotiškas laisvės pojūtis. Vos tik pajaučiame vasarą, mokykla šioje dvikovoje negailestingai pralaimi.

Kai kuriems šie mokslo metai - paskutiniai. Net nepastebime, kaip, atrodo, per vieną akimirką praskrieja tiek daug brangaus laiko... Bet nereikia liūdėti - juk net ir šimtą kartų matytų paukščių visada ilgimės ir laukiame taip pat šiltai, kaip ir pirmųjų. Galbūt jie susuks lizdus visai netoliese ir skrajos po tą patį dangų. 100-osios laidos Linkuvos gimnazijos paukščiams ir paukštėms linkime sparnų tvirtumo, palankių vėjų ir kuo didžiausios sėkmės.

Vasara - tai mūsų visų laimingiausias bilietas į laisvę. Tai metas, kai žemė trumpam pavirsta rojumi, kai niekas neberūpi, todėl jaučiamės laimingi, nes... Laimei nereikia priežasties. O tiems, kurie galvoja, kad vasara - šventė tik tinginiams, skiriame šiuos protingus žodžius: „Poilsis nėra tinginiavimas. Vasarą gulėti žolėje besiklausant vandens čiurlenimo ar stebėti plaukiančius debesis visai nėra laiko švaistymas.“ (John Lubbock)

Laikraštuko redkolegija